

Føler sig syltet

Creole Club frygter for fremtiden

Tekst:
Kristian Frederiksen
Foto:
Lars Juul

HORSENS - Vi er blevet syltet i forhold til fin-kulturen.

- Horsens Kommune tænker forkert, når de satser på store prestigefyldte projekter som Horsens Ny Teater, der bare skal vise, hvor gode vi er. Den svada fyrer formanden for musikforeningen Creole Club, Knud Gram, af i anledning af foreningens jubilæum. Creole Club bliver 25 år, og formand Gram frygter, at de 25 måske også bliver det sidste runde år. Creole Club og det kulturliv, der følger med foreningen, føler sig banket godt og grundigt på plads af den kulturpolitik, som kommunen fører i øjeblikket. Knud Gram er utilfreds med satsningen på Horsens Ny Teater - et projekt, der skal tegne byen udadtil ligesom musikhusene i Århus og Vejle. Det er ikke det, byen har brug for, mener Knud Gram: - Mange af vore medlemmer bruger ikke teatret til noget som helst. Det er ikke rimeligt, at vi får 60.000 kroner i tilskud fra kommunen, mens Horsens Ny Teater får flere millioner.

- Horsens kan ikke tilfredsstille de krav, jeg har som borger med et så prestigefyldt projekt. Det er vigtigere at skabe en by, som har et godt ry og nogle gode tilbud, fastslår Knud Gram.

Ikke enten eller

Formanden for kulturudvalget, Hans Jakob Larsen, er enig med Knud Gram i, at byen har brug for et godt ry og så mange tilbud som muligt. Han beklager også, at den rytmiske musik med Creole Club i spidsen ikke endnu har fået et fast værested. - Men for mig er det ikke et enten eller. Horsens Ny Teater er ikke et prestigeprojekt, men en nødvendig del af kulturen præcist som græsrodderne i Creole Club, siger Hans Jakob Larsen. Tidligere var Horsens en by, som ofte indgik i diverse tour-planer for kendte og ukendte musikere, men det bliver sværere og sværere at trække nye navne til byen. - Fremtiden ser sort ud, hvis der ikke snart sker et eller andet. Ellers har vi kun den årlige koncert med Country Lise tilbage, siger Knud Gram. Den løsning, Knud Gram har tænkt sig, er et fast spillested, hvor byens musikere også har plads til at øve sig. - Et sted, der kan give en god koncertoplevelse, samtidig med at folk kan lide at være der.

- Men kunne det ikke være Horsens Ny Teater? - Nej. Jeg kan ikke forestille mig en kommerciel arrangør, der laver noget uden økonomi.

Creole Clubs formand, Knud Gram, er ved at opgive kampen for bedre forhold til den rytmiske musik i Horsens.

misk bagtanke. Det har de ikke råd til, og derfor vil de kun tage de sikre navne og ikke de mindre tilgængelige bands, mener Knud Gram, der efterlyser politiker-holdninger til problematikken - specielt her op til kommunevalget. Han vil gerne have spørgsmålet draget ind i valgkampen. - Det skal han bare gøre, fastslår Hans Jakob Larsen. - Den rytmiske musik har været syltet i 20 år, og det er ikke rimeligt. Jeg beklager, at Horsens byråd ikke har behandlet den rytmiske musik på samme vilkår som den øvrige del af kulturen. Men vi har ikke kunnet samle et flertal, som vi har bag det ny teater. - Men vi vil gøre alt for, at musikken får nogle vilkår der svarer til de krav, man stiller i 1993 - og frem til år 2000, konkluderer formanden for kulturudvalget.

Opgiver kampen

Den snak har Knud Gram hørt før.

- Jeg har været til flere hundrede møder, hvor de har sagt det samme. Personligt er jeg på vej til at opgive kampen, fortæller Knud Gram, som finder forståelse hos Hans Jakob Larsen. - Jeg er helt klar over de frustationer, som Creole Club kæmper med. De har svært ved at holde på medlemmerne, mens vi bruger deres aktiviteter i markedsføringen af byen. Det er ikke rimeligt, siger han. Problemet lige nu er Aktivitetshuset, hvor Creole Club holder til. Bygningen skal restaureres for seks-otte millioner kroner, og kommunen undersøger for tiden, om pengene eventuelt kan bruges på en anden måde - for eksempel på et fast sted for musikens græsrodder. Men debatten står stille lige nu - alle venter på resultatet af kommunevalget den 16. november.

Uddannet i Creole

Eks-formand mindes sin tid i klubben

ÅRHUS - Hvis nogen spørger mig, hvilken uddannelse jeg har, så svarer jeg altid: Garderobe-dame.

Sagt med et smil på læben af Morten Hartkorn Laursen - for 20 år siden en af spirerne i Creole Club, i dag journalist på TV Avisen. - Jeg stod jo i klubbens garderobe, og det var en god uddannelse, hvor jeg mødte utroligt mange spændende mennesker. Det var en mesterlære, fordi jeg var sammen med mestre, uddyber den 34-årige Morten Hartkorn, som kommer fra Horsens.

Formand

Han var i fire år medlem af og formand for bestyrelsen i Creole Club. En post, der gav ham lyst til at fortsætte med musik og åbnede døre for ham, som senere gav ham chancen for at arbejde på TV Avisen. Vi besøgte ham hos Danmarks Radio i Århus for at få en snak om det, der var engang. Om 70'erne og musikforeningen Creole Club, da der virkelig var drøn på. Morten Hartkorn Laursen husker tydeligt de glade dage i Creole Club. De fire år han brugte på at stå i garderoben, slæbe bajere, kontakte bands og hænge plakater op over hele byen har nemlig betydet alt for ham. Han nød det så meget, at han endte med at droppe gymnaset og satse både fritid og arbejde på det musikale.

Energi

- Det var meget sjovere end at læse tysk og kemi. Der var energi og spænding - mit liv var i klubben. Det lykkedes mig at følge mit hjerte og min intuition for hvad, der var vigtigt at gøre - og ikke hvad folk sagde var rigtigt, forklarer han og husker tilbage til 1974, da han var 15 år. Akkurat som i dag kæmper de Creole Club i starten af 70'erne med dårlig økonomi og vigende interesse for koncerterne. Men en dynamisk bestyrelse med Hartkorn som primus motor agerede detona-

torer for musikinteressen, der pludselig eksploderede i Horsens. Fra godt 300 medlemmer skød foreningen sig op på 2-3000 medlemmer, og med base i en lejet villa i det, de kaldte Pistolstræde. Her gængede begejstrede medlemmer ind i lokalerne, svingede videre over dansegulvet til tonerne fra Anne Linnet, Van Dango, Spillemandene eller Gnags. Når tørsten meldte sig, var bestyrelsen på plads med ølsalg i baren. - Der var god stemning og et fantastisk miljø. Der var plads til 2-300 mennesker, og der var altid kø. Det handlede om at danse og være sammen på en dejlig måde. Ikke kun for musikens skyld, mindes Morten Hartkorn Laursen. Creole Club var et samlingssted for gymnasie-elever, men også for mange andre musikinteresserede, og kommunen fik med det samme ørerne op for, at der her var nogle progressive unge, der var værd at lytte til. Derfor røg Creole Club hurtigt ind på landets top ti over musikforeninger, der fik støtte fra kommunen. Støtte, som foreningen i den grad mangler i dag. Ændrede retning Mens Morten Hartkorn Laursen sad ved roret i Creole Club, ændrede foreningen sejlretning. Fra at være en decideret jazz-klub med Louis Armstrong som logo blev Creole Club en rock-forening, hvor logoet er en samfundshjælper for enden af en guitar. Foreningen forsøger at følge de forskellige trends inden for rockmusikken, men nogle gange kryber den til korset og arrangerer koncerter med de store navne - for eksempel Roger Whittaker og De Nattergale. Det giver for et øjeblik foreningen vejret igen, så den kan fortsætte med at præsentere de nye navne på den danske rockscene. Som i aften, hvor Creole Club præsenterer et af de spændende nye bands, der dog smager en del af gamle dage. Når Led Zeppelin Jam går på scenen i Aktivitetshuset er det nemlig for at fyre numre af fra dengang Morten Hartkorn Laursen var 15 år og et spirerne bestyrelses-medlem i en af landets ældste musikforeninger. (Frede)